

KAROLÍNA TANZEROVÁ A JEJÍ DĚTI

Markéta, žena Karolinina syna Arnošta
Josefína (Joša), žena Karolinina syna Julia

Karolína (Marie) se narodila Jakobovi a Theresii Ecksteinovým 19. ledna 1893 v Dnešicích, odkud se později přestěhovali do Dolní Lukavice. Karolína vyrostla ve velmi početné rodině, měla dalších deset sourozenců. Tři z nich se ale nedožili ani jednoho roku. Zbytek rodiny se roztrousil po různých místech. Někdo zůstal v Dolní Lukavici, někdo bydlel v Praze, a jeden z bratrů se dokonce přestěhoval do New Yorku. Karolína byla třetí nejmladší z rodiny, ale jako jediná se dožila druhé světové války.

Karolínin manžel Siegmund Tanzer se narodil 8. srpna 1851 ve Štěnovicích. Víme, že byl obchodník v Liticích, kde s Karolínou žili a kde také vychovali svých pět dětí – Julia, Bedřicha, Ernsta (Arnošta), Irmu a Karla. Nejstarší syn Julius se narodil roku 1886, v roce 1914 se oženil s vdovou Josefínou Flaschnerovou a zemřel za 1. světové války už ve svých 27 letech na jižním bojišti na území Slavonie (oblast mezi Srbskem a Chorvatskem). Josefína byla zavražděna v srpnu 1942 v lotyšské Rize, osud Hany, její dcery z prvního manželství neznáme. Druhý Karolínin syn Bedřich se narodil roku 1888. Vzal si Annu Springerovou a spolu měli syna Hanuše. Anna pocházela z Chrášťan, zde také s Bedřichem bydleli. Oba šli transportem z Českých Budějovic do Terezína a nakonec na jaře 1942 do Lublinu, kde byli zavražděni. Jejich desetiletý syn Hanuš zahynul s nimi. Třetí Karolínin syn Ernst se narodil roku 1890. S manželkou Markétou (rozenou Schickovou) bydleli v Plzni ve Fodermayerově ulici a v roce 1925 se jim narodila dcera Edita. Společně byli posláni do ghetta Terezín, Arnošt zde pravděpodobně zemřel, Markéta s dcerou byly 6. 9. 1943 zařazeny do první vlny transportů směřujících do tzv. terezínského rodinného tábora v Birkenou a tam za půl roku v noci z 8. na 9. března 1944 spolu s tisíci dalších zavražděny. Poslední syn Karl se narodil roku 1896 a jeho manželka Hedvika (rozená Leitersdorfová) pocházela z Vídně. Nakonec spolu žili v Brně a měli dva syny, Otu a Petra. Celá rodina šla roku 1942 do Terezína a v srpnu téhož roku do Majdanku u Lublinu, kde byli zavražděni.

Karolínin manžel Siegmund zemřel 13. ledna 1925 přirozenou smrtí. Dožil se tedy 73 let, pohřeb se uskutečnil o dva dny později v Liticích, jeho hrob najdeme dnes ve Štěnovicích.

Po smrti Siegmunda žila Karolína několik let sama. Nejspíše proto se přestěhovala dne 9. října 1938 ke své dceři Irmě a jejímu manželovi Rudolfovi Reinerovi do Plzně do bytu ve Františkánské ulici číslo 14. Byt měli velký – tři pokoje a kuchyni, takže tam měli dost prostoru, a protože Irma s Rudolfem neměli žádné děti, mohli Karolínu v klidu ubytovat.

Se stěhováním měl ale Rudolf trochu potíže, protože svou tchýni přihlásil k pobytu tři dny po termínu a fašizující policejní ředitelství druhé republiky na Rudolfa podalo v únoru 1939 udání. Vše se ale vysvětlilo, Rudolf se omluvil, že měl trochu rušné dny a že ji zapomněl přihlásit včas.

Dne 18. ledna 1942 odjela i s dcerou Irmou a jejím manželem Rudolfem Reinerem transportem R do ghetta Terezín a 19. října byli deportováni do Treblinky a tam zavražděni.

(Zpracovala Amálie Sajtlová)

Karolína (Marie) was born to Jakob and Theresia Eckstein on January 19, 1893, in Dnešice, from where the family later moved to Dolní Lukavice. Karolína grew up in a very large family; she had ten siblings. However, three of them did not live to see their first birthday. The rest of the family scattered to various places. Some stayed in Dolní Lukavice, some lived in Prague, and one of her brothers even moved to New York. Karolína was the third youngest in the family, but she was the only one who lived to see the Second World War.

Karolína's husband, Siegmund Tanzer, was born on August 8, 1851, in Štěnovice. It is known that he worked as a merchant in Litice, where he lived with Karolína and where they raised their five children – Julius, Bedřich, Ernst (Arnošt), Irma, and Karl.

The eldest son, Julius, was born in 1886. In 1914, he married a widow named Josefina Flaschnerová and died during the First World War at the age of only 27, on the southern front in the area of Slavonia (a region between Serbia and Croatia). Josefina was murdered in August 1942 in Riga, Latvia. The fate of Hana, her daughter from her first marriage, is unknown.

Karolína's second son, Bedřich, was born in 1888. He married Anna Springerová and they had a son named Hanuš. Anna came from Chrástany, where she and Bedřich also lived. Both were sent by transport from České Budějovice to Terezín, and eventually in the spring of 1942 to Lublin, where they were murdered. Their ten-year-old son Hanuš perished with them.

Karolína's third son, Ernst, was born in 1890. He lived with his wife Markéta (née Schicková) in Plzeň on Fodermayer Street, and in 1925 their daughter Edita was born. The family was sent together to the Terezín ghetto. Arnošt probably died there. Markéta and her daughter were included on September 6, 1943, in the first wave of transports to the so-called Terezín family camp in Birkenau, where they were murdered six months later during the night of March 8 to 9, 1944, along with thousands of others.

The youngest son, Karl, was born in 1896. His wife, Hedvika (née Leitersdorfová), came from Vienna. They eventually lived together in Brno and had two sons, Ota and Petr. The whole family was deported in 1942 to Terezín and in August of the same year to Majdanek near Lublin, where they were murdered.

Karolína's husband Siegmund died a natural death on January 13, 1925. He lived to be 73 years old. The funeral took place two days later in Litice, and his grave can still be found today in Štěnovice.

After Siegmund's death, Karolína lived alone for several years. Most likely because of this, on October 9, 1938, she moved to live with her daughter Irma and her husband Rudolf Reiner in Plzeň, in an apartment at 14 Františkánská Street. The apartment was large – three rooms and a kitchen – so they had enough space. And since Irma and Rudolf had no children, they were able to accommodate Karolína comfortably.

However, Rudolf had some trouble with the move, because he registered his mother-in-law three days late, and the fascist-leaning police headquarters of the Second Republic filed a complaint against him in February 1939. The situation was clarified, and Rudolf apologized, saying that he had had a few hectic days and had simply forgotten to register her on time.

On January 18, 1942, Karolína, together with her daughter Irma and son-in-law Rudolf Reiner, was deported on transport R to the Terezín ghetto, and on October 19, they were sent to Treblinka, where they were murdered.